

[Rosing.]

kunne medføre en regeringskrise, var til afstemning; medmindre Grønland var inddraget i afgørelsen.

Jeg har i denne uge nøje overvejet min stillingtagen til de foreliggende lovforslag, som for det førstes vedkommende, som der står i lovforslagets bemærkninger, ikke berører de reguleringer, der sker på grundlag af det særlige grønlandske pristal. Lovforslaget om engangsskat gælder heller ikke for Grønland. De fremsatte lovforslag berører således ikke direkte Grønland.

Jeg må erkende, at jeg på mine landsmænds vegne har mange ting at takke for, når jeg tænker på, hvad regeringen i den forløbne tid har gjort for vor udvikling. Til trods herfor har jeg som før besluttet at fastholde min linje, med andre ord, jeg afholder mig fra at stemme. Nogle kan måske sige, at jeg har valgt den letteste stilling, men dette er for mit vedkommende den rette stilling i en situation som denne.

Poul Andreassen: Jeg skal ikke forlænge denne debat. Jeg har før her i det høje ting talt om vort parti og min stillingtagen til intern dansk politik, så det er unødvendigt at gentage det.

Disse to lovforslag, som i dag er til tredje behandling, gælder ikke for Færøerne, og da det samtidig efter mit skøn kommer til kampafstemning om, hvorvidt regeringen er i mindretal eller ikke, vil jeg under afstemningerne undlade at stemme om disse lovforslag.

Kjær Rasmussen: Jeg vil kort gøre opmærksom på, at hvis regeringen i dag vælger at smide tøjlerne, vil det ikke være en handling, som begejstrer mig. Men denne afgørelse er jo fuldstændig regeringens egen. Det er regeringen selv, der afgør, om dette her skal gøres til et kabinets spørgsmål. Men jeg begriber ikke, at regeringen så letsindigt har kunnet fremsætte et lovforslag uden først at orientere sig om dets eventuelle skæbne hos SF-gruppen. Man måtte dog vide, at vi ikke er gået til valg på det grundlag, at vi skulle gribe ind over for vore egne uden i det mindste at sikre dem noget til gengæld.

Jeg må derfor se situationsforløbet på den måde, at man fra socialdemokratisk side har

stilet mod et valg hele tiden. Jeg skal ikke påstå, at forholdene inden for mit eget parti har besværliggjort socialdemokratiet dets hensigter med os. Jeg skal ikke bebrejde socialdemokratiet, at man nu benytter lejligheden til et forsøg på at slippe af med en besværlig konkurrent. Det er vilkårene. Men også i dette spil skulle man måske tænke lidt på den megen saglighed, man ellers hævder at stå for.

Jeg kan ikke være med til et ensidigt indgreb mod lønmodtagerne. Jeg må stille mig selv det spørgsmål: hvad bliver så det næste, man byder os? Som medlem af et venstresocialistisk parti kan det ikke være min opgave at forvandle et sådant parti til et nyt socialdemokrati. Men derhen synes jeg jo nok udviklingen tenderer i øjeblikket.

Der bliver talt om en teoretisk fløj inden for socialistisk folkeparti, og denne teoretiske fløj må jeg vel tilhøre i kraft af min stillingtagen, men så vil jeg da sige: hellere teoretisk end principløs. Jeg synes, vi har set lidt for meget af det sidste her og nu.

Vi vil komme under dom, siger socialdemokratiets ordfører. Jeg tror, han og hans parti vil få brug for nåde; det kan jo også være, man kan få den. Jeg tror bare ikke, det bliver hos vælgerne.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg kan tilslutte mig det af hr. Sigsgaard fremsatte dagsordensforslag.

Morten Lange: Der er fra forskellig side i salen i dag, men dog selvfølgelig specielt fra én side, blevet nævnt en del om de forhandlinger, der har været ført mellem socialistisk folkeparti og socialdemokratiet. Det har været karakteristisk, at man fra de borgerlige partiers side har udtalt sig om den overordentlig omfattende karakter af disse forhandlinger, og det har bekymret dem. Det forstår jeg godt. Modsat har en række repræsentanter for socialistisk folkeparti haft den opfattelse, at der kun har været tale om skinforhandlinger; vi har været under åg og under stokkemetode. Det ses jo ganske klart, at disse to beskrivelser ikke begge to kan være rigtige. Det er ganske umuligt, de kan ikke være rigtige begge to, og det er de heller ikke.

Jeg er kommet i den ejendommelige situation, at jeg må give de borgerlige partier ret